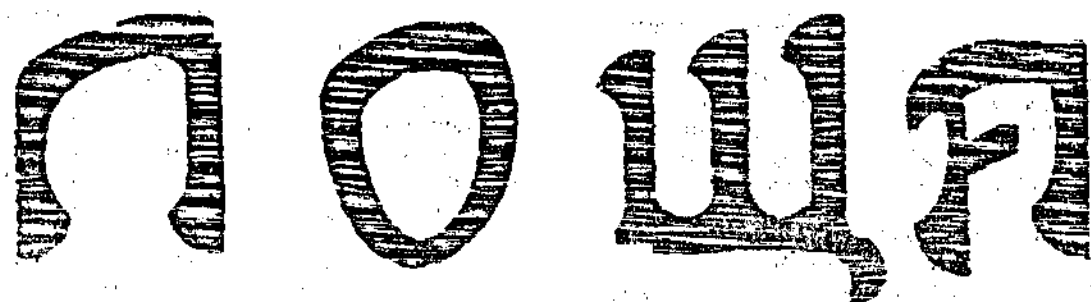

СЕВЕРНА

ВСЕКИДНЕВНИК ЗА КУЛТУРЕН, ИНДУСТРИАЛЕН И ОБЩЕСТВЕН ЖИВОТ

Цена 1 лев.

Редакция и админ. книжарница „Сафо“
ул. „6 Септември“ № 11.Абонамент: за 1 год. 250 лв. за 6 м-ца
130 лева, за 3 месеца 70 лева.Обявления: по 1:50 лв. кв. с. м. Пристав.
по 1 л. на дума за по-вече от 3 п. 100% ост.

ПОЛОЖЕНИЕТО.

У нас.

Вниманието на българското общество днес е всецяло погълнато от въпросите близко засягащи бъдещето на страната. Въпросите за сливането на партиите, за замячането на положението, чиновнишкия въпрос и пр. отнемат почти всецяло вниманието на управляващите кръгове. Но не трябва да се забравя, народната поговорка за малкото камъче, което често пати обръща колата. Това сж проявленията на лошо възпитаната гражданственост, проявленията на безогледен егоизъм, които погубват добрите предначертания, защото увеличават гангрена на народното безпокойствие и невярата в приложението на спасителните мероприятия. Такъв е днес случая с борсовата спекула. Левят все по-вече и по-вече спада. Фактът, че бе издадена специална наредба против известни спекулатори с камбио показва, че виновниците за финансовия кризис сж между нас. Те сж вечните мръсни изчадия на развилнелия егоизъм, които подготвят масовите изтжпления на отчаяните тжлпи, чиято ненаситна алчност за печалби докарва революциите и държавните погроми.

Една от главните причини за икономическата криза е нестабилната валута. Никакви увеличения на заплатите не могат намали мжнотията на живота без стабилизирането на лева. За широките народни маси не сж важни наредбите и добрите пожелания, а реалните резултати от тяхното приложение. Правителството даде декларация за налпартийно и надкласово становище по всички актуални въпроси на днешния ден. Обществото чака потвърждения поне за случаите, за които не е необходимо време и чакане.

В ЧУЖБИНА.

Лозанската конференция превършена.

СОФИЯ, 12 юли. Последните телеграми от Лозана донасят за подписването от Измет Паша на гръцко-турския договор. Окончателните споразумения сж на база:

1) Турците изоставят исканията си Гърция да заплати реквизиционните бонусе за анадолската война; 2) Гърция ще върне всички турски параходи, взети от нея след муданското примирие; 3) урежда се начина за изпразване на Караагач от гръцкото население; 4) Турците се сжгласяват търговската конвенция с Гърция да трае колкото тая с другите балкански държави, сир. две години; 5) Гръцкия димотишки трижгжлник ще понесе тежестите на отоманските длжгове и 6) Атинският договор ще се прилага към имотите на турската гражданска листа.

Атентат в Сараево.

„Политика“ от 7 т. м. съобщава, че в един часа след полунощ, в Сараево, непознати лица хвърлили бомба в хотел „Поша“, Жертви нямала никакви.

Арестувани комунисти.

БУДА-ПЕЩА, 9 юлий. Тукашната полиция арестува 11 лица заради техните комунистически интриги. заловено е едно писмо на Бела Кун, с което се подбуждал пролетарията към завземане на властта (Б. Т. А.).

Единението на съветските републики

било ратифицирано в Кремли. Ленин бил избран за председател. Троцки, Чичерин, Перфенски, Красин и Сокольников, сж назначени респективно за комисари на войната, външ. работи, транспортните, търговията и финансите. Б. Т. А.

Англия и Рурския въпрос.

Английското правителство, според „Дейли Мейл“, щяло да приеме да препоръча на Германия прекратяването на пасивната съпротива, ако французкото правителство изложи бъдещата си акция и оттегли, след прекратяване на съпротивата, своите 70 х. души войници, намиращи се в Рур.

Последни новини.

Убийството на журналиста Петков.

СОФИЯ, 12 юли. Въпреки съобщен, на някои столични и провинциални вестници, следствието срещу Прудкин, заведено по убийството на журналиста Петков е започнало едва завчера. Според сведенията от компетентен източник, делото срещу Прудкин ще се гледа едва чак в първите дни на м. август.

От писмените показания на Прудкин а както и от показанията на други лица задържани по това убийство се установява че убиецът на Петков е не Йосиф Любенов, както се мислеше до сега, а някой си Динов, които биде заловен преди няколко време на Софийската гара, в момента когато се е канел да избега от ръцете на властта. Йосиф Любенов е присъствувал при убийството. Установява се, че убийството е извършено с хладно тжпо оржие, вероятно с джрво, а не с огнестрелно оржие. Революера, намерен след убийството, за който още навремето се установи, че е притежание на Стоил Стефанов е бил в ръцете на Йосиф Любенов — готов да действа в случай на нужда.

Разкритията направени от Прудкин сж извънредно ценни и дават тжлно осветление на мрачно епоха на нашето близко минало. Особено важни сж разкритията за

Ние ще срещнем големи мжнотии, но ще се стараем да ги преодолеем чрез организиране **контрола на будната обществена съвест.**

(Министер Д. Казасов в завчерашната си реч).

престжпления през време на стачката, за хвърляне на ж. п. мостове, като тоя при Соф. рампа и др.

Чиновнишките заплати.

Вчера излезе последния брой на „Държавен вестник“ в който е напечатано Министерското постановление за изменение на чиновнишките заплати. Направени сж някои изменения от първоначалния проект относно се до заплатите на някои висши и др. длжжности.

Току що издаденото окръжно на Министерството на финансите до всички държавни учреждения сж джржа разпореждания за изплащане на заплатите, които ние своевременно съобщихме.

Според изявленията на м-р Тодоров, че бжде назначена една комисия, която да подготви всички необходими изменения в установения за сега чиновнишки щат, така, че при гласуване на бюджета да се разполага с един ревизиран и поправен щат.

ХРОНИКА.

ЕЛЕКТРИЧЕСКОТО отделение при общината известява на всички Г. Г. граждани имащи електрически инсталации — да изкастрят в три дневен срок джрветата и асмите си пречадни на вънжашните сжединения и правилното функциониране на мрежата, защото на не спазилите това нареджание граждани — тока безрезервно ще се спира.

Това е последно нареджание. ПО нареджание на Окр. управител г. Колакжзов с започнато поправянето на улиците Гарата — Града.

ВЖВ. ВИШЕТО Тжрг. у-ще на 15 и 16 того ще се произведат устни изпити по финансова наука и политическа икономия.

НА Петров-деж дежурни аптеки ще бждат К. Койчев — Придварната аптека — и тая на Руссев.

ПОД ПЕЧАТ е турена книгата „Народнически движения“ от Хр. Ал. Божков. Изданието е на книгоиздателството „Хелмус“ и книгата, освен че ще има предговор от професор Н. Милев — „Македонския въпрос в чужбина“, но и ще бжде с илюстрации.

Общинска житна борса.

На тукашното житно тжржище са пристигнали днес 9 кола. жито продадени по 424 лв. 100 тжх кгр. и три кола ечимик по 310 лв. 100 кгр.

ОНИЯ, които желяет да постжпят по Б. Д. Ж. да не се отнасят направо до дирекцията на железниците, а направо до респективните началници.

ТИЯ дни ще бждат уволнени една част трудоваци от 4-ти трудов набор.

ДВАДЕСЕТ дневния ржчен курс, открит от окр. у-на инспекция ще започне занаятията си от 15т. м.

СЖОБЩАВА се на Г. Г. гражданите какво, ония които имат свини и ги пускат свободно да ходят и правят пакости и нечистотии ще им се налагат глоби, позволява се на всяко семейство да развжжда само по една свиня, като сж джржи постоянно затворено и се чисти.

Печатница „ПРОСВЕЩЕНИЕ“ на П. Зенгинов.

НАСКОРО ще се построят топли морски бани, за които целъще бъде назначен един лекар и един фелдшер за ътпаване в случай на нужда първа помощ.

АРЕСТУВАНИТЕ трудоваци по аферата със захарта — Хасан Мустафов, Радам Исмаилов, Ахмед Мустафов и Халил Исмаилов, днес им биде четена присъдата. Хасан Мустафов е осъден на 3 месеца тжмничен затвор, а останалите се осъждат с по два месеца тжмничен затвор.

САНИТАРНОТО отделение е назначило служаци за почистване на улиците от сметта. Умоляват те гражданите да запазват сметта и да не я изхвърлят на улицата и по тоя начин да се запазват чистотата. За сжщата цел има достатъчно каруци, които ше го прибират.

От сега за в бъдеще чистотата на града ше зависи от самите граждани.

Художествената изложба на Стайко Костов.

Ако трудът е един грамаден фактор, то той е напълно необходим и наложителен в художественото творчество. Днес не е само въпрос за таланти и за таланти, новото време изисква от художника и култура, което значи упорит труд над себе си.

Художествените изложби на учителя Стайко Костов е именно ценна по тоя съображения. Живописецът е изработвал всяка своя картина с пжлна добросъвестност, усърдна работа, постоянствен труд. Той е учител в село, село Гебедже, едно от най-хубавите в Бжлгария, защото е до две езера. Водата като голямо пространство, е вдъхновителка и добър обект на художествено възсздаване. Костов я е използвал, използвал е тайния шепот на природата, която (за миг само художника) е открила своите хубости; нащепнала му е зовът на красотата от всяко свое кжтче, вдъхновила го е и той идва пред нас непрепятено, не пред намерено да ни каже: вижте, вижте, колко е красив, хубав и свеж белия, божни, свят, колко е чист той! Художника скромно ни предава своите възторзи. Ний му вярваме, защото всичко което виждаме е просто, леко, но мило, топло, сжчувствено. Скромно е работил той, скромно излиза, но затова още повече заслужава да го ценим.

Изложбата е такава придмствено на пейзажи. Жанрът е малко застжпен и по-мжчно се е отдавал на художника.

От жанровите картини сполучливи сж: „Селски ученик се топли на соба“, „Влашко циганче“ и особено „Турчин“. Последният има пжлен колорит, верни линии, голяма правилност.

От пейзажите най-хубавите сж: „Дикилиташ № 1“ — една напълно завършена работа, с живот, размах и изпълнение, „Черкова с кржстове“ (моливна) пжлна с дълбоко настроение, „Лодка по Гебеджанското езеро“ — дишаща свежест и с сполучливо възсздаване на въздуха.

Привлича погледа с сочността в колорита и с нюансите „Една гебедженска чука“. А „Старината в Варна“ (моливна) е една извънредно грижлива в линиите работа. „Унгарска кжца в Варна“ е верна битова картина. Няколкото слаби работи сжвсем не обезценяват изложбата. Художника има едно верно чутие, свой собствен маниер и една добра техника. Изложбата заслужава да бъде посетена от всеки.

Добрин Василев.

Из чуждия печат.

Седмичното Лондонско списание „The New East“ в броя си от 5 т. м. пише следното относно сливането на буржуазните партии в Бжлгария:

„Сжществувашите пет буржуазни партии сж извънредно много за страната. Ако действуват по отделно ни една от тях не би постигнала нещо срещу един сжюз от земеделци и комунисти. Широко погледнато, различията в политиката на тоя партии сж тжвжрде малки. За нещастие обаче, пречки за тяхното сливане сжществуват тжвжрде много. Главните от тях се длжжат на нежелание на отделните партии да се откажат от своето самостоятелно сжществувание а най-вече амбициите на известни техни членове. Преодолени веднжж тоя пречки, нищо не ше е в сжстояние да попречи на постепенното им сливане, което ше е както в интереса на самите партии, така и в интереса на Бжлгария като джржава.

В атинския в. „Хроника“ срещаме ценни мисли и признания, които ни показват че в Гжрция, страна класическа по старанието си да подклажда неприязнь към бжлгарската нация, има чесни умове, които не се боят да видят истината в лицето.

„Решението да се признае новото бжлгарско правителство, казва вестника, бе необходимо да се вземе. Между нас и бжлгартте, които бяха някога наши врагове, има още ред висящи въпроси, очакващи своето разрешение. Нашите сжседни, обаче, имат пжлно право да уреджат частните си работи както им е угодно и дордето няма ясно изразени доказателства, за сжздаване опасности за нас, ние не притежаваме правото да се месим в чисто тяхните дела. Отказът за признаване сжставлява от себе си една странична намеса във вътрешните работи на Бжлгария. Гжрция, обаче, която не мисли да се джржи предизвикателно и надменно спрямо когото и да било и която има интерес от запазване добитите сжседски отношения, трябаше неминуемо да признае промяната в управлението на Бжлгария.“

Трагичния край на една девойка.

Тжрново, 9.VII.923 г.

Над шосето водешо от гарата за града се издига един висок пласт от камане.

Вчера бе намерен на самото шосе трупа на ученицката — абитуриентка Мара Христова. От намерените в нея писма се вижда, че от няколко дни след като е изкарала благополучно своите изпити, тя е замислила да тури край на живота си. Защо? — Тя е момиче на доста бедни родители. Още от IV клас тя се влюбва в един ученик от VI клас именуем се Панайот Стратев. Едно красиво и на доста заможни родители момче. Момчето отначало не обръщало внимание на задирките от страна на Мара, но впоследствие и той почва да я ухажда. Той свжршше преди две години и постжпва студент в свободния университет в София, а тя продължаваше образованието си в тукашната гимназия. Кореспонденцията е най-редовна. От изпращаните му

от родителите суми, той отделя винаги и за своята една част и ги праща. Дните минават, а те са далеч един от друг, не могат да се срещнат да разлеч един от друг, не могат да си отиде. Взема си медицинско свидетелство и си отпжтства до Тжрново. Баща му уверен, че синът му е действително „болен“ му дава пжлна свобода. Възползван той от това започва среща всеки ден с Мара. Един ден пориажт на страстите заговорва се зле Мара започва да увещава Панайота, че дошъл момента когато той трябва да се прости с досегашния си живот, той трябва да я прибере вече при себе си и заживеят щастлив семеен живот. Панайот се решава един ден и казва на баща си своето решение че иска да стане вече семеен, понеже тогава той щял да стане по-добре. Бащата се сжгласява, обаче майката не. Майката не че не е сжгласна да има вече своя снаха, но не иска Мара а някоя друга от по-заможно семейство. Научила за това Мара се почувствувала убидена. Въпреки увещанията на Панайота, че всичко ше се нареди, тя решава да тури край на живота си завчера и се качва на казаната по-горе височина, която е повече от 100 метра и полита надолу на самото шосе, гдео веднага издххва, след като се пречупва грждния ѝ кош, една крак и черепа. Преди да изпжлни плана си, тя написва писма от които едно за Панайота, друго за майка му и трето за нейните родители, в които изтжква причините за нейната смжрт. Писмото до Панайота между другото се казва: „Нек майка ти сега бъде спокойна, нек тя ти избере другарка с която ше можеш да живееш по-щастлив живот, но моят дух никога да не те напуска и когато си заедно с натрапената ти избраница, ти си спомняй винаги за мен“.

Тжй трагично свжрши своя живот това добро момиче.

Барака

се продава за 5000 лева построена на ул. „Цариградска“. Виждане и споразумение сжщата барака.

Важно! В магазина на Михаил Аврамов (ТАХИМС)

се намира винаги пресно чукано кафе, захар, пипер, бахар и салеп.

Цени конкурентни.

Сжобщаваме на г-да клиентите си, да обжрнат сериозно внимание по-служай правената голяма отсжпка.

2-27-3

В Дамската

сладкарница срещу общината винаги почитаемите гражданки и граждани, ше намерят: пресни паста, бонбони, сладолед и др.

Тжй сжщо се приготвява чисто кафе, което задоволява и най претенциозния вкус.

Цени конкурентни.

2-28-2

Сжджржател: Бай Желю.

Праздник на розите.

Тази сутрин аз започнах новия ден с неизказана радост на душата. Когато се пробудих слжнцето беше вече разпелло кждриви пояси в стаята. Аз разтворих очи и първото впечатление, което погали душата ми бе топлотата на слжнчевата ласка и острия, металически писки на чайките. Аз се вслушах и почувствувах сжрдцето си леко и избистрено. Чайките се смеят, чайките пицят от радост че небето е ведро — синьо, и морето чисто и сияещо. Аз погледнах към разтворения прозорец и там, в позлатената глжбина на ранното утро, над червените покриви на кжщите аз видях цяло ято бели птици; плавно разперили криле, те чертаяха бели линии и отлитяха — и прелитаха пак. А някжде далече хе — каточели в сладката отмялялост на пробиждането — блести сребжрна ивица от стихнало море. Аз сладко се протегнах и изхлпях в неуджржим смях. Хубав, светъл ден! Какъв ли ше бъде тоя за мене!...

Днеска е Петровден. Днеска е празника на розите. Това аз си спомних едвам когато дойде „другаря“ сжс сутрешните вестници.

Малкия дардорко беше в нова дрешка тази сутрин. В двете жобчета на сукнената му рубашка имаше по едно букетче светли изкуствени цветя.

— Добрутро, другарю, честит праздник — се усмихна той, подавайки ми свитжк вестници.

— Добрутро, другарю! Ами кой те е накарчил така?

— Кой! — Госпожиците. Нали днес е празника на розите... Един другар ми каза, че и тая била вятар, ама... Прегракнал детски вик изкрещя в този миг зад пжтната ограда. Утро... Зора... вестници-и-и... Малкия хлапак подскочи като оженен и се изгуби мигновено. И топлата тишина на празничната утрин обляха свежи детски викове: Утро, Зора... вестници-и-и...

Някжде прозвжниха камбани.

Граждт стозвучно затрептя сред слжнце и топлик...

Праздник на розите!... Тя беше бледа като цветчетата, които ми подаде с трепетна ржка. То беше през онова сждбоносно лято, което изпепели душата ми и пресуши моите слжзи.

Край морето е светло и празнично. Изпжстреният от костюмите на кжпящите се и тржпнящ от слжнчева омор морски плаж е оживен и светъл. Бюфета на морската градина потжнал цял сред играта на слжнчеви петна, бржмчи от музика и смях. Аз стоя и гледам бялата игра на чайките. Аз си спомням за един минал праздник, там, в големия град. Взоржт ми уморен се отпуща върху крилете на белите птици и печал тиха и плавна като тяхния летеж люлее сжрдцето ми.

Защо се яви тогава ти с своите букети от изкуствени цветя! Защо бяха бледи ржците ти и срамежлив погледът ти, когато се изправи пред мен — тжнка и изнежена, като винетка от някой французки журнал? Защо не ме отмина непозната и незабелязана, а се спря и ме увлече с парфюмира-

ните нишки на твоята младост и непринудена печал? Камените сгради потжваха сред омората на летния залез и топло полжваше мириз на смола. По омекналия асфалт тихо потропваха стжпките ти, когато те проследих.

Аз бех сам и боязлив, а ти и твоята компания — с непринудена веселост шумяхте сред тжлпата и предлагате цветя. Аз вжрвах след вас и мислено целувах всяко подадено от теб цветче, което като кжрваво сжрце аленееше сред праха на суетния ден.

Така си спомням аз, сам пред празничната си чаша, непознат сред хората, чуждинец за радостта им. Аз гледам морето и белите чайки и скланям глава. Праздник на розите!...

Пред моята маса се изправиха неколцина млади хора и ми поднесоха малка китка алени цветя. Момичетата кокетно се усмихнаха, а мъжете шеговито заговориха с мен. Аз си взех една, две, много китки и дадох всичките си пари...

Морето кжрваво потжмня. Денят подпали далечните вжрхари, припламтя и угасна.

Аз се свих боязливо и заслушах струния оркестжра. Бледи розички от плат! Вие никога няма да увехните, защото никога не сте живяли, защото сте без джж. Вие всякога ше ми спомняте за нея и за онзи ден, когато я видях. Устните ѝ при нашата раздела приличаха на вас: бледи и бездушни листица, обажрени с кржвата на моето изстрадано сжрдце.

Петровден 923 г.

П. Вежен